

Milosevicevo Izrucenje

Author: [Marcus Tanner](#)

Srpska vlada je, najzad, smogla dovoljno hrabrosti da stavi tacku na Milosevicevo doba.

Donoseci vanrednu odluku o izrucenju Slobodana Milosevica Medjunarodnom sudu za ratne zlocine u Hagu, Srbija se odlucila na raskid sa svojom bliskom prosloscu na najdramaticniji moguci nacin.

Srbi nisu napravili samo pravni presedan, izrucujuci bivseg sefa drzave radi sudjenja u jednom inostranom sudu, niti je to bila samo prosta reakcija na americku pretnju da ce biti uskracena ocajnicki potrebna finansijska pomoci na Donatorskoj konferenciji u Briselu, koja je odrzana 29.juna.

Srpska vlada je, najzad, smogla dovoljno hrabrosti da podvuce crtu ispod doba obelezenog Milosevicevom vladavinom. Izrucenjem bivseg sefa drzave medjunarodnom sudu priznala je ulogu svoju zemlje u stradanju stotina hiljada civila u bivsoj Jugoslaviji.

Ovaj cin oznacava prekretnicu u procesu povratka Srbije normalnosti, s obzirom da je cak i reformisticka vlada, koja je zamenila Milosevica na vlasti, u prethodnom periodu prilicno bojazljivo prihvatila neposrednu odgovornost Srbije za pocinjene zlocine.

Donedavno, jugoslovenske vlasti su tvrdile da bi bilo bolje suditi Milosevicu kod kuce. Novi jugoslovenski predsednik Vojislav Kostunica se snazno suprotstavljao citavom konceptu Haskog tribunala. Srpsko javno mnjenje, receno je svetu, to nikada nece dopustiti.

Hitro delovanje srpske vlade na celu sa Zoranom Djindjicem raskrinkalo je laz koja je stajala iza ove pretpostavke. Milosevicevo izrucenje je na ulice izvelo tek nekoliko hiljada tvrdokornih pristalica, sto nije ni blizu burnim i masovnim nacionalistickim protestima koji su se predvidjali. Bio je to samo simbolicki izliv besa u gradu sa vise od milion i po stanovnika.

Stavise, pitanje je da li bi srpske sudije, od kojih je mnoge imenovao sam Milosevic, uopste pokrenule sudski postupak protiv bivseg predsednika.

Ponasanje jugoslovenskog Ustavnog suda proslog cetvrtka, dok je ocajnicki pokusavao da blokira citav proces ekstradicije, ukazuje da mnoge sudije gaje snazne simpatije prema coveku koji ih je imenovao na visoke pozicije u vrhu srpskog sudstva.

S obzirom da je sada Milosevic u haskom zatvoru, u drustvu sa bivsim predsednikom srpskog entiteta u Bosni Biljanom Plavsic, Srbi su najzad u mogucnosti da nadvladaju tamnu senku Milosevicevog rezima koja prekriva njihovu buducnost.

Samo njegovo prisustvo u Srbiji, cak i u Centralnom zatvoru u Beogradu, predstavljalo je konstantni katalizator i tacku okupljanja preostalih ultranacionalistickih krugova u zemlji.

Bila je to nezaobilazna prepreka u procesu povratka zemlje u demokratsko evropsko okruzenje, a ugrozavala je ne samo izgled Srbije vec i citavog balkanskog regiona.

Cinjenica da je Milosevic bio u pritvoru u Srbiji je ozbiljno podrivala rad Haskog tribunala. Postavljalo se pitanje zasto bi relativno nevazni akteri u sukobima u bivsoj Jugoslaviji bili osudjeni na visoke zatvorske kazne u stranim zemljama dok kreatori krvavih ratova ostaju na slobodi, ili u zatvoru u sopstvenoj zemlji.

Sada, kada je Milosevic u holandskom zatvoru, Tribunal moze dovrstiti posao za koji su ga ovlastile Ujedinjene nacije 1992. godine. Haski sud moze, takodje, ukljuciti bivsu Jugoslaviju u svoju mrezu koja ima za cilj hapsenje zlocinaca koji su organizovali ubijanje nekoliko stotina pacijenata iz vukovarske bolnice u novembru mesecu 1991. godine, kao i masakr oko 6.000 Muslimana u Srebrenici u istocnoj Bosni u julu mesecu 1995. godine.

Srbija se vise nikada nece smatrati pribezistem ratnih zlocinaca. Lica odgovorna za sokantne masakre u Srebrenici, bivse vodje bosanskih Srba Radovan Karadzic i Ratko Mladic, sigurno danas zive u strahu, ma gde da su.

Evropska unija i SAD sada jedinstvenu priliku da ispune svoje obecanja o finansijskoj podrsci Jugoslaviji. Moraju otvoriti kase i dati 1,3 milijarde dolara na briselskoj donatorskoj konferenciji, jer su to ponudili Beogradu za njegovu kooperativnost. Vreme je za obnovu mostova na Dunavu koje je NATO unistio za vreme bombardovanja 1999. godine.

Obnovljena Srbija, konacno oslobodjena destruktivnog Milosevicevog uticaja i posvecena sirenju svog uticaja mirnim sredstvima, mogla bi postati pokretacka snaga citavog regiona.

Cak i u ruiniranom stanju u kome se Srbija trenutno nalazi, ona ostaje najznacajniiji akter na Balkanu pored Grcke, a njen geografski polozaj je gura u pravcu uspostavljanja veza sa svetomi. Ni najmanje nam nisu potrebne crne rupe u sredistu jugoistocne Evrope.

Milosevic i njegovi sledbenici oduvek su tvrdili da je Zapadu cilj porobljavanje i unistenje Srbije, a ne njeno izbavljenje. Sada je pravi trenutak da se pokaze u kojoj su meri takve tvrdnje bile pogresne.

Marcus Tanner je bio dopisnik sa Balkana britanskog lista The Independent iz Beograda pocetkom devedesetih.

Location: [Balkans](#)
[Macedonia](#)
[Albania](#)
[Serbia](#)

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/milosevicevo-izrucenje>